

Arrest

nr. 246 216 van 16 december 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. ZEGBE ZEGS
Oscar Van Goidtnoven 97
1190 BRUSSEL**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 17 augustus 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 16 juli 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13*quinquies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. REIGNS NTEKEDI, die *loco* advocaat F. ZEGBE ZEGS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 31 oktober 2018 een verzoek om internationale bescherming in België in. Op 9 april 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van erkenning als vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Met het arrest nr. 236 175 van 28 mei 2020 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verzoekers beroep tegen deze beslissing.

1.2. Op 16 juli 2020 werd een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13*quinquies*) afgegeven. Dit

is de thans bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“(…)

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN - VERZOEKER OM INTERNATIONALE BESCHERMING

In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer / mevrouw die verklaart te heten,

[…]

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 10/04/2019 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond beschouwd op grond van artikel 57/6/1, §2, en op 28/05/2020 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tegen deze beslissing verworpen met toepassing van artikel 39/2, § 1, 1°, van de wet van 15 december 1980.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van deze wet bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd, inderdaad, betrokkene kwam het land binnen op 31/10/2018 en verblijft nog steeds op het grondgebied, zodat zijn (haar) regelmatig verblijf van 90 dagen overschreden is. Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980 § 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend. Aangezien het verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land werd als kennelijk ongegrond beschouwd op grond van artikel 57/6/1, §2, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 6 (zes) dagen. In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 6 (zes) dagen.

(…)”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

“Schending van artikel 9 ter § 1e van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de Vreemdelingen ;

Aangezien artikel 9ter § 1e van voornoemde wet van 1980 beschikt dat « De vreemdeling die in België verblijft en zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en lijdt aan een ziekte die een werkelijk risico voor zijn leven tot gevolg heeft of voor zijn fysieke integriteit of een reëel risico van onmenselijke en degraderende behandeling wanneer er geen enkele andere adequate behandeling in zijn land van oorsprong bestaat of in het land waar hij verblijft mag een verblijfsvergunning aanvragen in het Koninkrijk bij de Minister of zijn afgevaardigden ;

Aangezien verzoeker en zijn echtgenote op 27/06/2020 in hun naam en voor rekening van hun kinderen [...], geboren op 28/02/2009 en [...], geboren op 26/01/2012, een verblijfsvergunning om medische redenen geïntroduceerd hebben.

Inderdaad deze twee laatsten lijden aan een ernstige geestigziekte met autistisch karakter .Zij hebben geen enkele zelfstandigheid in het dagelijks leven. Met andere woorden, het betreft een motorisch hersenletsel (stukken 6-10) ; Sinds hun prille jeugd hebben zij nooit gesproken en uiten geluiden (lettergrepen) en kreten, maar er is weinig interactie tussen hen en hun ouders ; Dat op 08/07/2020 tegenpartij een schrijven naar hun advocaat gestuurd heeft om te zeggen dat een beslissing genomen werd ten gevolge van deze vordering (stuk 1) en dat de gemeente er hen de inhoud zal van overmaken. Om dit te doen wegens de epidemie van de coronavirus, werd hen een afspraak vastgelegd voor begin

van de maand September 2020. Zij hopen dat het een gunstige ontvankelijke beslissing zal zijn ; In deze hypothese dus en zelfs indien de politieke asielprocedure negatief afgesloten wordt, schendt de omstreden beslissing artikel 9ter van voornoemde wet omdat tegenpartij, door de wil van de wetgever het vermogen gekregen heeft beide vorderingen van deze familie gekregen heeft, zowel wat betreft de internationale bescherming als de vordering tot verblijf 9 ter. Zij mag haar niet tegelijk een gunstig antwoord in termen van ontvankelijkheid geven, en, tegelijk, omdat het asiel verworpen werd, haar vragen het grondgebied te verlaten. Het betreft een slechte beoordeling van de wet en een schending van artikel 9 ter ; Bijgevolg moet de omstreden akte nietig verklaard worden ;”

2.2. Verzoeker voert aan dat in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met het feit dat hij met zijn gezin op 27 juni 2020 een aanvraag om machtiging tot verblijf hebben ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), in functie van hun kinderen die een mentale retardatie hebben. Verzoeker meent dat niet tezelfdertijd een bevel om het grondgebied te verlaten mag worden afgegeven wanneer de aanvraag overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet ontvankelijk zou worden verklaard.

De Raad merkt vooreerst op dat uit de tekst van artikel 9ter van de vreemdelingenwet op zich niet kan worden afgeleid dat het de verwerende partij verboden zou zijn een bevel om het grondgebied te verlaten af te geven. *In casu* verwijst het bestreden bevel naar artikel 52/3, §1, van de vreemdelingenwet, dat bepaalt dat wanneer de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de vluchtelingenstatus weigert toe te kennen of de subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen, de minister of zijn gemachtigde onverwijld een bevel om het grondgebied te verlaten moet afgeven.

Artikel 1/3, tweede lid, van de vreemdelingenwet bepaalt verder dat indien een verblijfsaanvraag ertoe leidt dat de betrokkene in afwachting voorlopig op het grondgebied mag blijven, de uitvoerbaarheid van de maatregel tot verwijdering of terugdrijving wordt opgeschort.

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt bovendien dat verzoeker wel degelijk de gelegenheid heeft gehad om voor zijn kinderen een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet in te dienen, doch dat deze op 8 juni 2020 ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard. Het thans bestreden bevel werd pas daarna genomen, met name op 16 juli 2020.

Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend twintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT